

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**  
**DECIZIE**

**07 august 2019**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrate Raisa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe

**Istrate Raisa Xxxxx**, născută la xxxxx, originară din Xxxxx, Xxxxx și domiciliată în Xxxxx.

**Termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 05.11.2018 - 18.02.2019;
2. Instanța de apel : 15.03.2019 - 09.04.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 25.06.2019 - 07.08.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 18 februarie 2019, Istrate Raisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Barbînța Marina.

S-a încasat de la Istrate Raisa în beneficiul Marinei Barbînța prejudiciul material în mărime de 200 lei, prejudiciul moral în mărime de 700 lei și cheltuieli legate de asistența juridică în mărime de 300 lei, în total suma de 1200 (una mie două sute) lei.

În rest, acțiunea civilă înaintată de Barbînța Marina a fost respinsă, ca neîntemeiată.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Istrate Raisa, la

data de 11 august 2018, aproximativ pe la orele 21:00, a pătruns fără permisiune în domiciliul lui Barbînta Marina, anul nașterii 1975, amplasat în satul Gotești, raionul Cantemir, unde i-a aplicat violența fizică, zbrîncind-o într-o parte, în urma cărui fapt părții vătămate Barbînta Marina i-au fost cauzate conform raportului de constatare nr. 201813P0161 din 13 august 2018 leziuni corporale sub formă de „pe brațul stîng echimoze, pe falangele proximale a degetului II mîinii drepte excoriație, în jur echimoză”, care se califică ca vătămări neînsemnate.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Galina Reșulschi în numele inculpatei Istrate Raisa, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 18 februarie 2019, rejudecarea cauzei, cu achitarea inculpatei Istrate Raisa învinuită de comiterea infracțiunii prevăzută de art.179 alin.(2) Cod penal.

În motivarea cererii de apel apărătorul a indicat că, în ședința de judecată nu s-a demonstrat vinovăția inculpatei Istrate Raisa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal. Astfel, fiind audiată partea vătămată a declarat că a auzit cum la poartă a strigat de mai multe ori Istrate Raisa, ieșind în ogradă, a văzut la poartă inculpata (ultima nu a intrat în ogradă fără acordul părții vătămate a așteptat afară, pînă nu a venit stăpînul casei, avînd consimțămîntul ei, inculpata a intrat în ogradă). Doar fiind ambele deja în ogradă, atunci Barbînta Marina i-a comunicat să plece, la care inculpata imediat a ieșit.

A indicat apărătorul că, sunt divergențe în declarațiile părții vătămate, care nu a putut comunica la ce mîină a avut leziuni corporale, de ce nu a acuzat dureri și nu i-a comunicat soțului de leziuni corporale și soțul nu a văzut acele leziuni, care este perioada provocării acestor leziuni.

Apelantul a afirmat că constatarea leziunilor prin raportul de examinare din 13 august 2018, nu exclude faptul că, partea vătămată putea primi acele leziuni în alte împrejurări sau circumstanțe.

Apărarea a considerat că, instanța urma să achite inculpata Istrate Raisa din lipsa elementelor infracțiunii imputate, prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, neexistînd latura subiectivă a infracțiunii, care se caracterizează prin intenție directă. Ori la caz, instanța de judecată a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 u.c, știind cu certitudine că inculpata este pensionară și nu are posibilitate financiară de a o achita, prin urmare, a avut scopul de a o pedepsi cît mai dur pentru faptul că, nu și-a recunoscut vinovăția (chiar invocînd acest fapt în sentință... „*în circumstanțele enunțate, ținînd cont de atitudinea inculpatei față de cele săvîrșite și anume, nu a recunoscut vina sa, încercînd să ducă în eroare instanța de judecată, ajunge la concluzia de a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale*”).

A susținut că, instanța a admis acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material în mărime de 200 lei - cheltuieli legate de transport, care nu au fost probate în vederea necesității deplasării părții vătămate la Cantemir, dacă au fost acțiunile efectuate în ziua de 03 octombrie 2018, sau în acțiunea civilă nu a fost solicitat și

încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 300 lei, instanța din oficiu a încasat aceste cheltuieli.

A invocat prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit căruia, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că, aceasta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, iar vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție. A considerat că, vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, nu s-a demonstrat și Istrate Raisa urmează a fi achitată.

**4.** Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrate Raisa, fiind menținută fără modificări sentința contestată.

**4.1.** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și întemeiat a ajuns la concluzia că, din probele administrate la dosar cu certitudine se confirmă vinovăția inculpatei Istrate Raisa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, după indicii: violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe administrate în cauza penală și care au fost apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul a menționat că din textul sentinței contestate, rezultă că instanța de fond corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei, descriind-o detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză.

Instanța de apel a constatat că temeiurile invocate de către apelant cu referire la lipsa în acțiunile Raisei Istrate a elementelor constitutive ale infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele acestuia, precum că vinovăția în săvârșirea faptelor imputate nu a fost probată, iar acțiunile inculpatei, de fapt, nu urmau a fi încadrate în baza art.179 alin.(2) Cod penal, ci cea din urmă urma să fie achitată.

Deși, inculpata Istrate Raisa vina în comiterea infracțiunii incriminate nu și-au recunoscut-o, totuși vinovăția acesteia, este probată prin declarațiile : părții vătămate Barbînța Marina (f. d. 23-24), martorului Schițanu Mihail (f. d. 27-28), martorului Istrate Ludmila (f. d. 11) cât și prin materialele dosarului, și anume:

- plîngerea Marinei Barbînta din data de 11 august 2018, prin care solicită organelor de poliție să întreprindă măsuri cu Istrate Raisa, locuitoarea satului Gotești, raionul Cantemir, care la data de 11 august 2018, aproximativ la orele 21:00 a pătruns în domiciliu său, iar la cuvintele sale de a părăsi domiciliul, ultima a bruscat-o, refuzând să părăsească domiciliul (f.d.7);

- raportul de constatare nr. 201813P0161 din 13 august 2018, conform căruia din circumstanțele cauzei s-a stabilit, că la data de 11 august 2018, la orele 21:00, Barbînta Marina a fost agresată fizic la domiciliul său de către Istrate Raisa, care a apucat-o de brațul stîng și a izbit-o, în urma cărui fapt s-a lovit de poarta din ogradă la mîna dreaptă. La Barbînta Marina, anul nașterii 1975, s-au constatat următoarele leziuni corporale: pe brațul stîng echimoze, pe falangele proximale a degetului II mîinii drepte excoriație, în jur echimoză. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire și frecțiune, posibil în timpul și circumstanțele relatate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, (f.d.18-19);

- rechizitoriul pe cauza penală de învinuire a lui Istrate Raisa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, cu prezentarea tuturor probelor colectate pe parcursul urmăririi penale, care confirmă vinovăția inculpatei (f.d.58-62);

- cererea de chemare în judecată privind recuperarea prejudiciului material în cauza penală, înaintată de partea vătămată Barbînta Marina la 10 octombrie 2018, prin care solicită să fie recunoscută parte civilă pe cauza penală de învinuire a lui Istrate Raisa în baza art.179 alin.(2) Cod penal, iar ultima să fie recunoscută ca parte civilmente responsabilă, cu încasarea din contul pîrteii a prejudiciului material în sumă de 200 lei, constituite din cheltuielile de deplasare care vor fi calculate la finele examinării cauzei penale, prejudiciul moral în sumă de 1000 lei și cheltuielile judiciare (f.d.78).

Analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul judiciar apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat demonstrată vinovăția inculpatei Istrate Raisa în comiterea faptelor imputate, și corect au fost încadrate în prevederile infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, iar versiunea inculpatei privitor la comiterea faptelor incriminate, urmează a fi apreciate ca fiind o metodă de apărare.

Aceste circumstanțe, sunt probate prin declarațiile părții vătămate Barbînta Marina, martorilor Schițanu Mihail și Istrate Ludmila atât din cadrul urmăririi penale, cât și din cadrul ședinței instanței de fond, care sînt logice și convingătoare și, care nu au fost schimbate pe parcursul cercetării infracțiunii date.

Instanța de apel, a apreciat critic declarațiile inculpatei, precum că ar fi intrat în

ogradă cu permisiunea părții vătămate, și nu a stat mai mult de 5 minute, ulterior a plecat fără să fie rugată, din moment ce martorul Istrate Ludmila în ședința instanței de fond, a declarat că fiind afară a auzit gălăgie mare și, ieșind în stradă, a văzut la poarta părții vătămate cum Istrate Raisa se certa cu Marina Barbînța, iar ultima îi spunea inculpatei să plece și să nu mai filmeze.

În opinia instanței de apel versiunea inculpatei Istrate Raisa că nu ar fi săvârșit faptele incriminate, urmează a fi apreciate critic și fără suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul acumulat la materialele dosarului demonstrează cu certitudine vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că este pe deplin confirmat că în acțiunile inculpatei Istrate Raisa, sunt prezente elementele infracțiunii de violare de domiciliu, săvârșită cu aplicarea violenței, or, la momentul pătrunderii în ograda părții vătămate, inculpata nu a avut consimțământul acesteia, iar aplicarea violenței este probată prin raportul de constatare din 13 august 2018, potrivit căruia leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire și frecțiune, posibil în timpul și circumstanțele relatate.

În consecință rezultă că, în acțiunile inculpatei Istrate Raisa se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute art. 179 alin.(2) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată, în condițiile în care sunt suficiente probe care demonstrează vinovăția acesteia, nu poate fi adoptată o sentință de achitare.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatei Istrate Raisa, Colegiul judiciar a considerat că instanța de judecată la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatei Istrate Raisa, conform art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Analizând ansamblul circumstanțelor care caracterizează persoana inculpatei Istrate Raisa, faptul că anterior inculpata Istrate Raisa nu a fost judecată, de gravitatea infracțiunii săvârșite și de impactul acesteia asupra părții vătămate, Colegiul judiciar a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatei Istrate Raisa este posibilă în condițiile aplicării pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

În opinia Colegiului judiciar pedeapsa aplicată inculpatei Istrate Raisa, este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptelor comise, de atitudinea ei față de faptele prejudiciabile, cât și comportamentului acesteia în timpul și după

săvârșirea infracțiunii și va fi în măsură să asigure scopul pedepsei penale cel de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatei, cât și a altor persoane.

Afirmațiile apărătorului inculpatei invocate în cererea de apel, că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea severă, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, or, instanța de fond la stabilirea pedepsei i-a aplicat o pedeapsă din categoria celor mai ușoare din felurile de pedeapsă prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, dat fiind faptul, că munca neremunerată și închisoarea ca categorie de pedeapsă aplicată persoanelor fizice este mai aspră ca amenda.

În cadrul urmăririi penale, partea vătămată Barbînta Marina a depus acțiune civilă împotriva inculpatei Istrate Raisa, solicitând încasarea din contul acesteia, prejudiciul moral în sumă de 1000 lei, cel material în mărime de 200 lei și cheltuielile de judecată (f.d.78).

Prin sentința contestată, acțiunea civilă a părții vătămate Barbînta Marina a fost admisă parțial, încasându-se de la Istrate Raisa în beneficiul Marinei Barbînta prejudiciul material în mărime de 200 lei, prejudiciul moral în mărime de 700 lei și cheltuielile legate cu asistența juridică în mărime de 300 lei, în total s-a încasat suma de 1200 (una mie două sute) lei.

Instanța de apel a menționat că la adoptarea sentinței de acuzare, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

Colegiul judiciar a admis că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpată, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice, din care considerente, ținând cont de gradul de vinovăție a inculpatei la săvârșirea acțiunilor prejudiciabile, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că urmează a fi încasată de la Istrate Raisa în beneficiul părții vătămate Barbînta Marina compensația bănească în sumă de 700 lei cu titlu de prejudiciu moral, ceea ce va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice și fizice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința sa.

De asemenea, s-a menționat că, întemeiat prima instanță a admis cererea părții vătămate Barbînta Marina în partea încasării prejudiciului material și a cheltuielilor judiciare, or, partea vătămată a prezentat probe pertinente care demonstrează că a suportat un prejudiciu material și a suportat cheltuieli legate de cauza examinată, astfel, la materialele dosarului a fost anexată acțiunea civilă întocmită de avocatul Josu Gheorghe, precum și bonul de plată eliberat de „Petrom-Moldova” SRL, din 03 octombrie 2018, care dovedesc că partea vătămată a suportat cheltuieli de transport de la domiciliul său din comuna Gotești, raionul Cantemir la Procuratura raionului Cantemir în sumă de 200 lei.

La fel, Colegiul a considerat ca neîntemeiate alegațiile apărătorului, precum că neîntemeiat instanța de fond a încasat și cheltuielile de judecată, or astfel de cerință se regăsește și în acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Barbînta Marina.

Instanța de apel a constatat, că pedeapsa stabilită inculpatei Istrate Raisa este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrate Raisa, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat motive similare ca și în cererea de apel, invocând suplimentar că decizia instanței de apel contravine sentinței primei instanțe, astfel cum prima instanță califică acțiunile inculpatei prin *pătrunderea și refuzul de a părăsi domiciliul părții vătămate*, pe când în decizia instanței de apel califică și indică *doar pătrunderea în domiciliu părții vătămate*.

La fel, recurentul menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Recurentul consideră că în acțiunile inculpatei nu se regăsește latura subiectivă și latura obiectivă a infracțiunii, mai mult, acțiunile lui Istrati Raisa de prima instanță sunt calificate ca violare de domiciliu care se manifestă prin pătrundere ilegală și rămînerea în domiciliul părții vătămate, pe când Curtea de Apel în decizie indică că acțiunile inculpatei corect au fost încadrate de prima instanță „*ca violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia*”.

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrati Raisa, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Procurorul menționează că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în

care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărătorului, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel nu au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Reșulschi Galina în numele inculpatei, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că „*nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii*”.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive



ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanțele judecătorești inferioare corect au stabilit că inculpata Istrate Raisa a comis infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(2) Cod penal, după indicii calificativi, „*violare de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței*”.

Colegiul penal menționează că prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 179 alin.(2) Cod penal, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în deciziile instanțelor judecătorești inferioare, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de recurs ordinar menționează că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal îl formează relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului.

Noțiunea de *domiciliu* desemnează locul în care persoana își are locuința stabilă, statornică sau principală.

Violare de domiciliu presupune pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a-l părăsi, la cererea ei. Acțiunea de pătrundere presupune violarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau reședința persoanei.

A rămîne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul.

*Victimă* a infracțiunii de violare de domiciliu poate fi orice persoană – cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid.

*Latura obiectivă* a acestei infracțiuni constă în fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități normative, realizate în raport cu domiciliul : 1) pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei; 2) rămânerea ilegală, fără consimțământul victimei; 3) refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei; 4) perchezițiile sau cercetările ilegale.

Prin „*pătrundere ilegală*” se înțelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spațiul în care victima își are domiciliul. Pentru existența infracțiunii nu interesează modul și metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înșelăciune etc.) și nici dacă pătrunderea are loc pe față ori pe ascuns.

Prin „*rămânere ilegală*” se are în vedere situația când pătrunderea a fost realizată legal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracter ilegal. După cum se poate vedea, pătrunderea sau rămânerea trebuie să fie ilegală. Aceasta presupune nesocotirea unor reglementări normative.

*Latura subiectivă* a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii se pot exprima în : curiozitate, interesul material, gelozie, răzbunare, etc.

*Subiectul* acestei infracțiuni este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Varianta agravantă a violării de domiciliu, prevăzută la alin. (2) art. 179 Cod penal, presupune săvârșirea acestei infracțiuni cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei.

Pentru a fi aplicată răspunderea în baza alin. (2) art. 179 Cod penal, este necesar ca violența sau amenințarea cu violența să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma acțiunea (inacțiunea) de violare de domiciliu.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel corect a stabilit că în acțiunile inculpatei Istrate Raisa, sunt prezente elementele infracțiunii de violare de domiciliu, săvârșită cu aplicarea violenței, or, la momentul pătrunderii în ograda părții vătămate Barbînța Marina, inculpata nu a avut consimțământul acesteia, iar aplicarea violenței este probată prin raportul de constatare din 13 august 2018 (f.d.18-19), potrivit căruia leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire și frecțiune, posibil în timpul și circumstanțele relatate.

Faptul că inculpata Istrate Raisa a comis infracțiunea imputată este probată prin declarațiile părții vătămate Barbînța Marina (f.d.23-24), martorilor Schițanu Mihail (f.d.27-28) și Istrate Ludmila (f.d.11) atât din cadrul urmăririi penale, cât și din cadrul ședinței instanței de fond, care sânt logice și convingătoare și, care nu au fost schimbate pe parcursul cercetării infracțiunii date.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de fond, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatei Istrate Raisa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal - „*violare de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței*”.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent că inculpata nu a comis infracțiunea imputată. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art.427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Istrate Raisa, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunii ce i se impută, expuse clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentul adus de recurent precum că „*instanța și-a depășit limitele învinuirii aduse prin rechizitoriu, fiind calificate acțiunile inculpatei doar pe faptul pătrunderii în domiciliu părții vătămate, pe când instanța îi incriminează și rămânerea în domiciliu*”. Or, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatei Istrate Raisa conform învinuirii din rechizitoriu, încadrând corect acțiunile acesteia în baza art.179 alin.(2) Cod penal, conform indicilor „*violare de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a-l părăsi la cererea ei, cu aplicarea violenței*”, instanța de apel verificând legalitatea sentinței, conform argumentele din apel, întemeiat a ajuns la concluzia respingerii apelului, decizia fiind una legală și motivată.

Faptul că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a indicat ca semn calificativ „*doar pătrunderea în domiciliul părții vătămate*”, constituie o eroare materială, ce nu poate răsturna soluția instanței, după cum se invocă în recurs, or, instanța de apel n-a rejudecat cauza, n-a adoptat o nouă hotărâre, ci a menținut sentința primei instanțe, astfel, că argumentele recurentului în această parte nu pot fi reținute.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatei, nu se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrate Raisa. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul

urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatei Istrate Raisa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe **Istrate Raisa Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie